608/00

Den 4. december 2000 blev i sag nr. 52.075:

xxxxxx xxxxx
xxxxxxxx x
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Danske Forsikring
Borupvang 4
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, hvis søn er omfattet af en ulykkesforsikring i Danske Forsikring, tidligere Danica, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt ulykkestilfælde.

Af klagen af 22/12 1999 til nævnet fremgår: "Skadelidte – mit barn Hasse – fik personskade d. 11/1-1987. Ved et ulykkestilfælde blev Hasse skoldet, og fik deraf menskade på venstre skulder/arm. Vi som forældre var på skadestidspunktet ikke opmærksomme på at vi skulle anmelde skaden. Efterfølgende er vi blevet opmærksomme på at en sådan skade m/sådanne men er berett. til erstatning fra vores ulykkesforsikring. Vi kontaktede i nov. 99 vores forsikr.selskab herom, og her fik vi at vide at skaden formentlig var dækket – hvorefter anmeldelse/lægeerklæring m.v. blev sendt."

Selskabet har i skrivelse af 20/1 2000 til nævnet anført: "Forsikringen er en børneulykkesforsikring, der blandt andet giver ret til udbetaling i tilfælde af ulykkestilfælde, der medfører en invaliditetsgrad på 5% eller derover. Invaliditetsgraden fastsættes på baggrund af Arbejdsskadestyrelsens mentabel. Udbetalingen sker som et engangsbeløb til forsikringstageren, som er forsikredes far. Ved et ulykkestilfælde forstås en pludselig udefra kommende påvirkning, som medfører en påviselig legemsbeskadigelse. Påvirk-

ningen skal være tilfældig, hvilket vil sige, at den sker uden barnets vilje. **Sagsforløb:** Den 4. november 1999 modtager vi en skadeanmeldelse og en lægeattest samt nogle fotografier af forsikrede. Det fremgår af oplysningerne, at forsikrede er kommet til skade den 11. januar 1987, hvor han er blevet forbrændt på overkroppen og venstre overarm. Den 24. november 1999 skriver vi til forsikringstageren og oplyser, at der ikke er tale om et dækningsberettiget ulykkestilfælde, da skaden i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29 er forældet. Skaden er derfor ikke dækket af forsikringen. … **Danicas afgørelse:** Til klagen kan vi anføre, at vi fastholder at skaden er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29. Forsikringsaftalelovens § 29: 'Krav, der er grundede i forsikringsaftalen, forældes 2 år efter udgangen af det kalenderår, i hvilket fordringshaveren fik kundskab om kravet og om, at det er forfaldet, og i alt fald 5 år efter kravets forfaldstid. I øvrigt finder reglerne i lov nr. 274 af 22. december 1908 §§ 1-3 anvendelse.' Et krav kan siges at være forfaldet, når forsikredes tilstand er stationær. Det vil sige, når forsikredes helbredstilstand hverken bliver værre eller bedre. Vores lægekonsulent har gennemgået oplysningerne og vurderer, at forsikredes helbredsmæssige tilstand er stationær i januar 1988. Det vil sige, at forsikredes krav om erstatning er forældet senest 5 år efter, det er forfaldet, altså i januar måned 1993. Da vi først modtager anmeldelse af ulykkestilfældet i november 1999, fastholder vi, at skaden ikke er dækket af forsikringen. Danicas forretningsgang ved anmeldelse af invaliditet er, at vi efter henvendelse fra kunden sender skadeanmeldelse og lægeattest frem. Først når vi modtager papirerne retur, tager vi stilling til, om der er tale om en dækningsberettiget skade. Ved den første telefoniske henvendelse tager vi således ikke stilling til, om skaden er dækket af forsikringen."

I selskabets skrivelse af 19/11 1999 til klageren hedder det bl.a.: "Tak for skadeanmeldelsen og lægeattesten. Jeg gør opmærksom på, at der jævnfør Forsikringsaftalelovens § 29 kan blive tale om at gøre forældelse gældende. De hører fra mig, når jeg har gennemgået papirerne."

Nævnet udtaler:

Klagerens søn er blevet skoldet som 6-årig. Følgerne, der består i kosmetiske gener, kan efter nævnets erfaring først fastsættes nogle år efter ulykkestilfældet. Klageren har anmeldt ulykkestilfældet til selskabet den 4/11 1999, og nævnet finder det på det foreliggende grundlag ubetænkeligt at fastslå, at de kosmetiske gener har manifesteret sig på en sådan måde før den 4/11 1994, at der kunne være rejst et krav om ménerstatning.

Da kravet således på anmeldelsestidspunkt har været forfaldet i mere end 5 år,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann
formand